

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. X. Impedimentum metus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

nunquam, ea vivente, licet poterat aliam, etiam ad fidem Christi conversus, habere: nisi post conversionem ipsius, illa renuntiabitur cum ipso, aut etiam, si confessiat, non tamen absque contumelia Creatoris, &c.

§. X.

Impedimentum metus.

58. **V**is extorquens consensum ad Matrimonium incutiendo metu, matrimonium dirimit, cum tollat voluntatem, & libertatem consensus, qui est ita necessarius ad matrimonium, ut invalidè contrahant, carentes usu rationis.

59. Nota, quod alius dieitur metus cadiens in constantem virum, & alius in virum inconstantem cadens. Primum dicitur, quo sit, ut ad glave malum evitandum, aliquid eligatur; ut si alius quis malit consentire in matrimonium, quam mori; graviter nautilari, &c. Cump; vero alius quis consentit, metuens, ne aliquos numinosos, aut pallium v. g. amittat, aut, ne gratia Domini sui excedat, tunc metus dicitur cadere in vitum inconstantem, & imbecillum.

Ideò, ut metus sit cadens in virum constantem, septem debent concurrende. I. Ut malum, quod timetur, sit gravissimum. II. Ut non leviter timeatur. III. Ut, qui minatur, possit, & soleat minas exercere. IV. Quod timens non possit minanti resistere, aut aliquo modo vitare mala, quae temet. V. Ut metus in justè insociatur. VI. Ut incutiatur ad finem matrimonii. VII. Ut incutiatur ab alio homine.

61. Quæritur, Petrus concubinarius meus inferni, vel mortis in infirmitate, vel nanfragio ducit concubinam, petitur, an validè?

Resp. Affirmativè; quia metus invalidans Matrimonium per DD. debet esse inculsus à causa extrinseca libera, ab alio nimis homine, ad finem Matrimonii. Cujusmodi non est praetactus; quia, vel est inculsus à causa naturali, vel à Deo immittitur ad salutem animæ, ut loquitur Fagan. in 3. ad cap. sicut nobis de Regul. num. 26. Vide lib. 3. cap. 4. num. 5. quæ de voto dimicimus.

62. Quæritur, Petrus est justè damnandus ad mortem, cui iudex parcit, si velit ducere Meretricem, quam alius non duceret: petitur, an validè, si eam ducat?

Resp. Affirmativè; nam ille metus non est inculsus ad finem extorquendi consensum in Matrimonium; nam mors ei non minatur ad hunc finem, ut eam ducat, sed justè statuitur propter alia delicta: cui proponitur Matrimonium, si vult mortem evadere, qui poterat non contrahere; & sponte Matrimonium eligit in remedium mali, sibi aliunde imminentis.

63. Quæritur, Paulus, Pater Berthæ reperit Petrum abutentem filia, cui, strio gladio, mortem minatur, si eam non ducat: Petrus promittit, & postea ducit, petitur, an validè.

Resp. Affirmativè; ratio est, quia iste metus est justè inculsus, cum ipse Petrus debet justè causam ipsius metus incutendi, abutendo filia, & sibi tribuere debet coactionem. DD. communiter.

M-

Metus, etiam reverentialis, incusus à Parentibus, vel Tutoribus, dum est coniunctus cum probabili timore verberum, & quod rigide quis sit tractandus, nisi Matrimonium contrahat, Matrimonium annullat.

§. XI.

Impedimentum Ordinis.

64. **O**rdines maiores dirimunt Matrimonium ex jure Ecclesiastico, Trident. sess. cit. canon. 9. ubi: *Si quis dixerit Clericos in Sacris Ordinibus constitutos, vel Regulares, castitatem solemniter professos, posse Matrimonium contrahere, contractumque validum esse, &c. Anathema sit.*

65. Quæritur, *Titius, invita, & reclamante Uxore (vel putans ipsam esse defunctam) Ordines maiores suscipit, petitur, an teneatur Uxor petenti debitum reddere?*

Resp. Affirmative, quia non potest, præjudicare juri, quod ex justitia Uxor habet in corpus ipsius; sed ipse petere non potest. Nec Ordo invalidat Matrimonium, etiam consummatum, prius ritè, & legitiu[m] contractum, quamvis impedit, ac dirimat contrahendum, ut exprelse text. in cap. *Antiqua de voto, & voti redemp. inter Extravag. Joan. 21.* Et si irregularis, si, Uxore non consentiente, Ordines suscipit: *ibid.*

§. XII.

Impedimentum ligaminis.

66. **I**mpedimentum ligaminis, est vinculum prioris Matrimonii legitimi,

quo durante, posterius Matrimonium est invalidum: nam qui corporis sui foeda-tem non habet, non potest ejusdem potestatem alteri tradere.

67. Quæritur, *Petrus, maritus Bera pluribus annis vivit absens à Patria, Uxor i[n] uorans, an vivat, an non, petit ad Confessario instrui, an possit transit ad secunda vita, quid Confessarii dicteris?*

Resp. Quod non potest: ex cap. In presentia de Sponsalib. ubi, exiguit certitudo de morte propria viri. Ratio est, quia non debet se exponere periculo adulterii, cui exponitur ducento alterum. Nam concubitus ipsius cum altero, si interea vivat conjux absens, est adulterium. Unde dicit Piasc. *prax. part. 2. cap. 4. art. 4. num. 29.* quod non sufficiunt semiplene probationes de morte absentis: nec sufficit expectatio quinquennium, vel spatium longioris temporis, sed deber apudere certitudo moralis mortis, sicutem per vehementes presumptiones: ut, quod navis, in qua navigabat, passa sit naufragium, & omnes cum ea perierint, & similes.

68. Sed quæritur, *Berta acceptis a testimonis fide dignis & priorem maritum esse mortuum, & prædicto ducit Patrum, sed postea ejus prioris patr. dicit, petitus, an teneatur ad primum credere?*

Resp. Affirmative; nam cum secundo Matrimonium est nullum, id est ad primum redire tenetur, capo *Dominus de Secundis nuptiis.*

69. Quæritur, *Berta sine moraliteritudine, & sufficienti probacione de morte prioris conjugis transit ad secundam*